

Tartalom

Nők az evangéliumokban – az evangelizáló nők	1
Bemutkozik: Rácz Ágoston atya	2
Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása	3
4-es oldal: Miben különbözik egy ministráns	4
A Zalaegerszegről Sümegre tartó gyalogos zarándoklatok története	5
Szent Jeromos-freskó	7
Városmissziós zarándoklat képekben	9
Szent Jeromos és az oroszlán	10
Szent Mihály – szeptember 29	11
Jubiláns házassági évforduló 65.	13
Pál-kurzus lesz Zalaegerszegen	13
Jubileumi Ifjúsági Találkozó 2025	14
Mindenkinek legyen születésnapja! ...	16

Nők az evangéliumokban – az evangelizáló nők

**- Apa, miért Ádámot teremtette először Isten és csak utána Évát?
- Azért fiam, mert a Jóisten is tudta, hogy nem jó egy asszonnyal kezdeni!
Vagy talán mégis...hiszen az apostolok apostola is egy nő volt, Mária
Magdolna, hogy Jézus feltámadását követően elkezdődjön az evangeli-
záció. Vegyünk most szemügyre kicsit közelebbről három nőalakot, akik-
ről gyakran esik szó, ők hogyan evangelizáltak?**

Elsőként Márta és Lázár testvérét Máriát Betániából. Ő az, aki leül az Úr lábához és hallgatja a szavait. (Lk 10, 38-42) Márta szavai ellenére sem tesz mást, mint hallgat. Hallgatásával evangelizál. Jézus jelenlétében hallgatni kell, nem muszáj beszélni. Emellett vannak olyan pillanatok is az életben, mikor a bölcs hallgatás többet mond minden szónál, amikor nincsenek, vagy nem lehetnek szavak: meghallgatni valakit és egyszerűen csak jelen lenni. Sok kérdésünk van talán nekünk is, ahogy volt Mártának: neheztelés, reklamáció, de ideje elhagyni ezeket és a válaszokra, csodákra való várakozás helyett meg kell tanulni hallgatni, meg kell tanulni meghallani az Urat.

Másodikként fordítsuk tekintetünket Magdalai Máriára (Mária Magdolnára), aki elsőként megy húsvét vasárnapján Jézus sírjához. (Jn 20, 1-18) Ő az, aki végig hallgatta Jézust, hallgatta az Igét és első tanúja lesz a feltámadásnak. Jézus iránti szeretete viszi a sírhoz, mert hite ekkor még nincs. Megismeri a Pásztor hangját, még akkor is, ha a kertésznek véli. Jézus nem a kérdésére válaszol, hanem nevével szólítja: Mária. A találkozás hitre és megtérésre vezet, ám ezután rögtön el is hangzik Jézus felszólítása: ne engem ölelj, hanem menj és tégy tanúságot arról, amit megtapasztaltál! A találkozás által kap felhatalmazást, hogy tanúságot tegyen. Mária pedig nem gondolkodik, hogy miért ne menjen, hány oka lehet annak, hogy ne tegye (nem fognak hinni, veszélyes...), hanem elindul és az apostolok apostolaként hírül viszi: „Láttam az Urat!” – és Jézus tanítványai talpra ugranak.

A te tanúságtételed hatására hányan ugrottak már talpra és keresték az Urat? Elindultál-e már, hogy elvidd az örömhírt másoknak is? (Mt 10,10)

Végül tekintsünk Jézus anyjára Máriára, aki az igen hatására egyetlenként befogadhatja Istent testébe. Szabadon együttműködik az Úrral és rábízta magát. Az Igével való kapcsolata, tapasztalata teszi képesé arra, hogy szolgáljon – a családjában, a közelében, a környezetében. Szolgálja Istent és szolgál a családban, a közösségében.

Tevékenyen, hasznosan szolgáljuk-e Istent, a családjunkat és a környezetünket, vagy áldozatként, mártírként tekintünk magunkra? Rábíztuk-e már magunkat az Úrra, hogy szolgálni tudjunk?

Egy-egy pillantást vetettünk három Máriára, akik három különböző módját mutatták annak, hogy hogyan tudnak a nők (és a férfiak is) evangelizálni:

- hallgatni, meghallani;
- tanúságot tenni, hirdetni;
- szolgálni.

A kérdés az, hogy: tesszük-e? Merjük-e? Akarjuk-e?

Mert, hogy szükséges – az biztos. Akár alkalmas, akár alkalmatlan...

Tudunk hallgatni Jézus közelében és tudunk hallgatni, meghallgatni, amikor csak ez a szükséges?

Petőházi Attila

Riport

Bemutatkozik: Rác Ágoston atya

Hozánk érkezett 2025 augusztusában, így természetesen megkerestük, hogy legyen kedves bemutatkozni plébániánk népének, aminek ezzel a szép írásával tett eleget. Lassan két hónapja van jelen közöttünk, biztosan sokan vagyunk kíváncsiak életútjára, gondolkodására, lelkiségére. Szeretettel köszöntjük Ágoston atyát és örülünk, hogy velünk van! Kívánjuk, hogy sok lelki örömben és emberi megbecsülésben legyen része közöttünk.

Talán arra a kérdésre a legkönnyebb, és egyben legnehezebb válaszolni, hogy ki is vagyok. A nevem Rác Ágoston, a vas megyei Torony községből származom, 1993 decemberében születtem Szombathelyen. Általános iskolába és gimnáziumba is Szombathelyre jártam, 2012-ben érettségiztem a Bolyai János Gimnáziumban, ami akkor még a Nyugat-Magyarországi Egyetem gyakorló iskolája volt. Érettségi után Budapestre kerültem, a Corvinus Egyetemre, ahol gazdaságinformatikus diplomát szereztem 2016 tavaszán. Ezzel nagyjából egy időben pedig jelentkeztem a Szombathelyi Egyházmegye papnövendékei közé. A szeminárium első két évében a filozófiai tanulmányokat Győrben végeztem, majd 2018 januárjában ajánlotta fel Székely János püspök úr a Rómában tanulás lehetőségét. Így kerültem az Örök Városba – de akkor még nem sejtettem, hogy ez hét egymást követő tanévet fog jelenteni, a Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum-ban. 2018-2021 között a Pápai Gergely Egyetemen tanultam a teológiát, amit a Pápai Szent Kereszt Egyetemen az egyházbizományos licenc (kb. mesterképzés) három éve – 2021-2024 között –, és a doktori tanulmányok egy, kint töltendő éve követett, amely a 2024/2025-ös tanévet jelentette. Ezután egy rövid, tanulmányi szempontból utolsó nyári szünetet követően érkeztem ide, Zalaegerszegre.

A száraznak tűnő tények mellett azonban mindig kell egy emberi arc is – örömmel, kétségekkel, bánatokkal és vi-

gasztalásokkal; emberi történésekkel és eseményekkel. Először komolyabban a gimnáziumban gondolkodtam el a papi hivatáson, de bizonytalan voltam, vagy féltem határozottan dönteni. Érettségikor, amikor be kellett adni az egyetemi jelentkezést, akkor mintegy időt akartam magamnak adni, hogy megtaláljam, mi is az utam. A felvételi tájékoztatónak egy érdekes felhasználási módját találtam meg: nem tudtam, hogy hova akarok jelentkezni, de lehet bármi, amihez történelem és matematika kell, de természettudományos tantárgy nem. Így találtam meg a gazdaságinformatikus szakot, amiről azt sem tudtam, hogy micsoda. A képzés pedig közben annyira megtetszett, hogy nem akartam félbe hagyni, azonban a diplomaosztó környékén - bár még volt bennem félelem - akkori plébánosom támogatásával beadtam a jelentkezésemet a szemináriumba.

A győri két év gyorsan eltelt, amit egy éles közösségi és kulturális váltással követett Róma és a Germanicum hét éve. Még túl eleven ez az időszak, és nem is zárult le egészen – a már említett doktori dolgozatom még megírás alatt-, a cél ennek mihamarabbi befejezése és megvédése. Ebből a hét évből sok eseményt lenne érdemes említeni, de akkor soha nem érnék a végére. A Győri Szeminárium családias légköre és nagyjából tíz fős létszáma után érdekes felüdülés és kihívás volt egy Olaszországban lévő, németül beszélő, soknemzetiségű, nagyjából hatvan fős közösség részévé válni. Egy olyan közösség részévé, amely mintegy testvéri kapcsolattá válik, kontinenseken, évtizedeken és szentelési fokozatokon átívelően. Egy kitágult látásmódot is ad Európa különböző országaiból hallani, hogy ott milyen az Egyház helyzete, milyen kihívások vannak, mik a lehetőségek...

Nehezen felejthető időszak volt a covid-járvány, a lezárásokkal, kijárási tilalommal, online oktatással, és azokkal a próbálkozásokkal, hogy mindennek ellenére fenntartsunk egy nagyjából normális életmódot és napirendet. Felejthetetlenek a kirándulások, akár szűkebb baráti körben, akár

Rácz Ágoston atya

a kollégium egész közösségével; a nyári újmisék, amelyek néha egy kisebb európai körűttá váltak – vagy éppen a saját újmisék, ami pedig Toronyba hozott el számos germanikust. Ebből az időszakból különösen is hálás vagyok a Pontificia Università della Santa Croce akadémiai közösségének – a tanároknak és a hallgató társaimnak is, és nem csak azért, mert megláttatták az egyházjog szépségeit. Néha egy-egy órán, a kánonjog rejtelmek mellett súlyos és mély igazságok hangoztak el, amelyek azóta is kísérem; ugyanígy a professzorok figyelmessége, lelkesedése és nagy elvárásai, ame-

lyek mindig tudtak erőt adni a következő lépések megtételére, megerősíteni az elhatározásban, hogy bármilyen nehéz, de sikerülnie kell.

De nem hagyhatom szó nélkül a Róma melletti Palestina városát sem, ahol három éven keresztül, a tanév során minden vasárnap délben a helyi közösséggel ünnepeltem a szentmisét. A Germanicum németes precizitása mellett jó volt megtapasztalni egy olasz plébánia életét belülről, annak kötetlenségét, lazaságát, lelkesedését, a pezsgő életét és a kaotikusságát is.

Ezek után Zalaegerszeg mindenképp váltás: az első napokban még egy kicsit furcsa volt, hogy olasz szót nem is hallok, és hogy nem egy olaszos káosz fogadott. Az itteni jelenlétemet időben korlátozza a heti két Budapesten töltött nap, amikor a dolgozatommal foglalkozom. Szabadidőmben igyekszem jelenleg a lustasággal küzdve az aktív pihenés különböző módjait megtalálni, amit gyakran legyőz egy könyv és egy kényelmes fotel, esetleg egy találkozó régi barátokkal. Igazán kedvenc könyvem azonban nincs – de a jó megfigyelők észrevehették, hogy a gyóntatószékbe mindig viszek magammal valamilyen könyvet, nagyrészt szentektől, néha szentekről: Loyolai Szent Ignác önéletrajzát, vagy egy Néri Szent Fülöpről írt életrajzot, XVI. Benedek pápa egy-egy művét, a titkárának visszaemlékezéseit, vagy a teológiájáról egy összefoglaló művet. A szentek nagyságát gyakran azon veszem észre, hogy szavaikkal vagy tetteikkel, de nem hagynak nyugton, gondolkodásra késztetnek, hogy miért és hogyan voltak képesek megtenni, hogyan váltak szentté, mi a titkuk. Különböző módokon, de mindegyikük fájó egyszerűséggel Krisztushoz vezet.

Rácz Ágoston atya

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatása

2025. szeptember 6-án több zalaegerszegi zarándok is útra kelt, kicsik és nagyok, ki buszon, ki kocsival, hogy részt vegyenek Veszprémben Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásán. Örömteli, hogy 8 évvel Brenner János után egy újabb boldoggá avatási ünnepségen vehettünk részt a közelben. A szent és tiszta életű lányt Erdő Péter bíboros XIV. Leó pápa személyes megbízottjaként méltatta és vezette a szertartást, amelyen nem csak a püspöki kar nagy része, hanem Magdolna élő rokonsága is részt vett. A szertartás előtti várakozás pillanataiban felidéztek a családi emlékezetet, egy házaspár a Magdihoz intézett imák meghallgatásáról számolt be. A szerencsések megpillanthatták az új boldog csontereklýeit is, amelyből a helyszínen lévő Missziós keresztben is elhelyeztek egy darabot a többi magyar szent és boldog ereklýei közé. Bódi Mária Magdolna életszentségére már volt plébánosunk, Mindszenty József is felfigyelt, életútját az őt követő másik zalaegerszegi plébános, Galambos Miklós kutatta, akinek munkásságát külön is méltatták a szentmisén. A boldoggá avatás előkészítésében kiemelt sze-

repet játszott Márfi Gyula nyugalmazott és Udvardy György jelenlegi veszprémi érsek is, akik koncelebráltak a szentmisén. A vértanú lánynak emléknapja várhatóan október 26-án lesz, emlékezve a tisztasági magánfogadalmának napjára. Várjuk az újabb csodákat, az újabb magyar boldogokat és szenteket.

S. Ivancsics Evelin és Sipos János

Miben különbözik egy ministráns a padban ülő kortársaitól?

Szerintem abban különbözünk, hogy nagyobb a hitünk (de ez nem biztos). Mi bemegyünk a sekrestyébe, és kimegyünk az oltárhoz is; szolgálunk. Akik a padban ülnek, lehet, hogy félnek, vagy lusták eljönni. Pedig, ha egyszer eljőnének, akkor megtapasztalhatnák, hogy milyen felemelő az oltár mellett szolgálni. Igazából azért nem olyan könnyű ministránsnak lenni. A misén oda kell figyelni, hogy mit, és hogyan kell csinálni. A nagyobb miséken (pl. húsvéti vigília, karácsonyi éjféli mise stb.) sokkal több dologra kell odafigyelni, sokkal több a feladat. A padokból ez nem látszik annyira nehéznek és soknak. Ezekon a szentmiséken sok apró dolog van, amelyek részei a liturgiának. Sokszor alig várjuk a szentmise végét, de nem azért, mert unjuk magunkat, vagy utálunk ministrálni, hanem azért, mert nem szeretnénk hibázni; főleg nem a püspök előtt. És még van valami ... Vannak ministráns foglalkozások általában kéthetente. Amikor közelednek a nagyobb szentmisék, akkor minden hétvégén szoktunk próbálni. Nem mindig könnyű elmenni, néha lusták, fáradtak vagyunk, de igazából mindig megéri. Tehát nem baj, ha valaki nem szeretne jönni, de én mindenkit hívok, hogy jöjjön! Mi ministránsok, akolitusok, atyák nagyon jó közösséget alkotunk!

Még egyszer mondom: GYERTEK MINISTRÁLNI, MERT MEGÉRI!!!

Lipóczki Zsombor

Nagyon szeretek ministrálni! A ministráns szó a latin ministrare, vagyis szolgálni szóból ered. A ministrálás nem más, mint szolgálat, az Úrnak szolgálunk imádságainkkal és a liturgikus feladatok elvégzésével is.

2024-ben Krisztus Király ünnepén avattak ministránssá. Rendszeresen járok foglalkozásokra, melyek mélyítik ismereteimet a liturgiában. Nekem jobban sikerül átélnem a liturgiát, ha közben segídek. Nagyon örültem annak, hogy a lengyelországi zarándoklaton is tudtam ministrálni, pl. Szent II. János Pál pápa szülővárosában és a czestochowai Szűzanya kegyképe előtt. A ministránsoknak vannak védőszentjeik: Szent Tarzícus és Savio Szent Domonkos. Ők példaképül szolgálnak nekünk a mindennapokban is.

Szeretettel biztatom a fiúkat, hogy vállaljanak oltárszolgálatot és jöjjenek ministránsgoglalkozásokra. Remek közösség vagyunk, mindenki készségesen segít a másoknak. Jó megismerkedni az atyákkal és akolitusokkal is.

Fontos, hogy a nem keresztény emberek (néha bántó) véleménye ellenére is tanúságot tegyünk hitünkről pl. a ministrálással.

Kiss Ádám

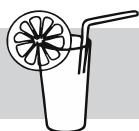
Azért ministrálok, mert így sokkal aktívabban tudok részt venni a szentmisében. Úgy érzem, hogy ministránsként sokkal inkább részese vagyok a liturgiának, mintha csak a padban ülnek. A papok után a ministráns van legközelebb Jézushoz. Jó a kapcsolat az atyákkal, és megtiszteltetésnek érzem, hogy szolgálatukra lehetek. Mindez számomra hitbeli erősödést is jelent, hiszen az oltárnál átélhetem, hogy Krisztushoz tartozom.

Óry Hunor

Bevallom őszintén: nehéz odaállni a szentély béli szolgálathoz. Sokszor élem át azt a kísértést, hogy ne menjek, mert elronthatok valamit, és ezzel csökkentem a „mise értékét”. Úgy érzem nagy a felelősségem, pláne olyankor, amikor kevesen vagyunk, és a feladatok egy-két emberre terhelődnek. Ennek ellenére, amikor legyőzöm a kezdeti „nem akarást”, és megteszem, amit megtehetek, mindig jó érzés, és jó élmény a ministráns szolgálat. A szentélyben nagyon közel vagyok a mise alatt végbe menő titokzatos eseményekhez, ahol még akár csodák is történhetnek...

Szabó Mihály

Frissítő

A Zalaegerszegről Sümegre tartó gyalogos zarándoklatok rövid története

Vissi Géza, a zarándoklatok szervezőjének beszámolója

Gyermekkoromban sokat jártunk szüleimmel a sümegi Kisboldogasszony búcsúra. Abban az időben még ez volt a fő búcsú. 20 évvel ezelőtt feleségemmel, Edittel mentünk el erre az ünnepre. Akkor Barsi Balázs atya volt ott a plébános. A szentmise előtt felfigyeltem egy csapatra, akik nagyon vidáman, szívből jövő énekszóval vonultak be a templomba. Kiderült, hogy ők Balatonalmádiból jöttek gyalog. Az almádi zarándokok érkezése s Balázs atya prédikációja mélyen megérintett. Ekkor gondoltam rá, hogy jó lenne Zalaegerszegről is gyalogosan elzarándokolni Sümegre.

A következő évben annyit tudtam csak tenni, hogy megkértem Stróber László atyát, hogy egy héttel a búcsú előtt a Mária Magdolna templomban hirdessék ki a zarándoklat lehetőségét. Akkor kétnaposra terveztük az utunkat. A résztvevők a szombati, kora reggeli szentmisén találkoztak egymással.

Így első alkalommal négyen indultunk el: Lukács Mónika, Bata Zsolt, Barnabás fiam és jómagam.

Az utat a kijelölt turistaútvonalak és légifelvételek segítségével terveztem meg. Sajnos a turistaútvonalak jelzéseit többször nem találtuk, ezért az első zarándoklaton gyakran eltévedtünk. Emiatt annyira megcsúsztunk az idővel, hogy az esti Sümegcsehibe való megérkezéshez autós segítséget is kellett kérnünk.

A következő évben Farkas Mártnak – a Szent Csálád Óvoda alapító vezetőjének – meséltem, hogy gyalog mentünk el Sümegre a búcsúba. Ők férjével, Farkas Zolival lelkes természetjárók voltak.

Márti a maga lelkes temperamentumával csatlakozott a kezdeményezéshez, s az ő javaslatára háromnapossá vált a zarándoklat. Így több idő maradt az imádságra, arra, hogy egy-egy helyen megálljunk, s az Úrra figyeljünk. Szeretettel biztatott minket, hogy fogalmazzuk meg a szándékainkat, zarándoklatunk célját, hogy kit hordozunk, mit viszünk magunkkal a Szűzanyához. Pénteken délután indultunk, és estére értünk Nemes-

apátiba. Itt kezdetben a tornateremben, matracokon aludtunk, majd később a helyi plébánián kaptunk szállást.

A következő napon Gyűrűsön, a Bezerédi-hegyen, Zalakoppányon, Zalaszentlászlón, Sényén, Döbröcén, Kisgörbön keresztül érkezünk meg Sümegcsehibe. A falu kultúrházában matracokon, illetve vendégszobákban tudunk pihenni. Vasárnap kora reggel indulunk, s körülbelül 9 órára érkezünk meg Sümegre, ahol 10 órakor kezdődött az ünnepi szentmise. Együtt ünnepeltük az Eucharisziát Nemesapátiban és Sümegcsehiben is, a velünk együtt zarándokoló atyák, vagy a helyi plébánosok vezetésével.

Általában tizenöt-húszan kelünk útra. Voltak évek, amikor kevesebben voltunk, aztán újra gyarapodott a résztvevők száma.

Kik voltak, kik azok, akik segítik a zarándoklat megszervezését, vagy útközben támogatják a zarándokokat?

Az első zarándoklat alkalmával megkértem Hajdu Tibi erdőmérnök barátomat, hogy a gyűrűsi részen, mely az ő vadászterülete, ezért úgy ismeri, mint a tenyerét, magyarázza el a legjobb útvonalat. El is mondta, sőt azt is, hogy mire odaérünk, az út le lesz kaszálva. Így is lett. Ezen a – turistatérképeken egyébként nem jelölt – szakaszon könnyen tudunk tájékozódni, mert az ösvény azóta is minden évben le van kaszálva.

Tibi az első alkalomra egyéb elfoglaltsága miatt nem tudott eljönni, a második zarándoklat alkalmával már betegsége akadályozta a részvételét; korán ment el közülünk.

Betegségében mindennapi imádsága volt a Te Deum, ezért a gyűrűsi hegytetőn mi is minden évben elénekeljük ezt az imádságot.

Gyűrűsön egy nagyon kicsi templom áll a falu közepén. Szombat délelőtt ez az első állomás, ahol megállunk. Éveken keresztül Cseh Nándorné Mariska néni várt itt bennünket, s nyitotta ki számunkra a templomot. Már ő sincs közöttünk, ezért imaszándékainkban róla is megemlékezünk.

Zarándoktársunk volt sok alkalommal Farkas Zoli. Ő geológusként, természetjáróként tudásával, tanácsaival segítette a csapatot, ő volt az, aki mindig a menünk végén támogatta s biztatta a fáradtakat, lemaradókat.

Kámán Ferencné, Olga néni idős kora ellenére többször is zarándoktársunk volt. Csendes kitartása, imádságos egyszerű jelenléte fontos volt számunkra. Ők négyen már előre mentek az égi haza felé, hálásan gondolunk rájuk!

A zarándoklatot nagyon sokan segítették és segítik ma is. Minden résztvevő alakítja jelenlétével, figyelmével, imáival.

Az évek során csatlakoztak hozzánk papok is, s szerzetesként Barnabás testvér (Rockenbauer Barnabás), akik lelki vezetőinkké váltak. Szalai Attilának, Molnár Jánosnak köszönhetően ünnepeljük közösségben a szentmisét, útközben gyóntatnak, szívesen fogadják a lelki beszélgetésre vágyókat.

Farkas Zoltánné Mártit már említettem. Lobogó lelkesedése a zarándoklatunkat is megelevenítette, neki köszönhető, hogy a középpontba az énekes és szóbeli imádság került. Már nem tud velünk jönni, de kezdeményezésére a gyűrűsi templomban azóta is elimádkozzuk a Szentlélek-litániát.

A harmadik vagy negyedik évben a Bezerédi-hegyen járva – talán éppen énekeltünk is – az egyik borospincétől integettek nekünk. Ahogy közeledtünk, vettem észre, hogy kedves zalaegerszegi ismerősök azok. Így történt az első találkozás a Cserép házaspárral, Gyula bácsival és Magdi nénival. Onnantól kezdve aztán

mindig előre tudakolták, hogy megyünk-e, és mindig készültek, enni-innivalóval vendégeltek meg bennünket. Azóta idős koruk miatt a szőlőhegyet már eladták, ezért a bezerédi hegytetőn álló Szent Vendel kápolna udvarán látnak minket vendégül.

Ez a kápolna az erdő és szőlőhegy határán található. Éveken át szerettünk volna bejutni, s ezen a helyen is imádkozni, de nem sikerült megtalálni azt a személyt, aki ki tudja nekünk nyitni. Egy véletlen beszélgetés alkalmával derült ki, hogy Cserép Magdi néni testvérénél van a kulcs! Amit az internet nem tudott, a személyes kapcsolat megoldotta!

Sümegecsehiben az első alkalom óta nagy szeretettel fogadtak minket. Kezdetben az akkori polgármester, Farkas Zsolt tette lehetővé, hogy éjszakai szállást kapjunk a faluházban. Az ő ötlete volt az is, hogy a szombat esti szentmisét a szőlőhegyen található Szent John Henry Newman kápolnában tartsuk.

Kulcsár Attila és felesége, Margit a kezdetektől elkötelezett támogatónk. Évről-évre finom, meleg vacsorával vendéglnek meg minket és egy ideje már a szállásunkat is ők szervezik. Attilának köszönhetjük a korpuszt is, melyet barátjával faragtatott és két évvel ezelőtt került a zarándokkeresztünkre.

Sokan segítettek minket a csomagok, matracok szállításában, az énekes füzetek összeállításában, a nyomtatásban. A nemesapáti Farkas család több éven keresztül szombaton reggel meleg teával kínált meg minket. Név szerint nem is tudnám felsorolni, mennyi mindenki fejezte ki szeretetét, támogatását valamilyen módon. Azokon keresztül, akik rákérdeznek arra, hogy mikor lesz a következő zarándoklat, küldöm-e a következő levelet, a Szentlélek figyelmeztetését érzem. Érdeklődésük lendületet, biztatást ad, hogy nekilássak a következő zarándoklat szervezésének, s újra elindulhassunk! Az elmúlt 19 év alatt az út fizikailag egyre nehezebbé vált, ma már igazi zarándoklat számomra. Meg tudom érteni azokat, akik az évek során azért maradtak el tőlünk, mert koruk miatt már nem érezték magukat olyan fizikai állapotban, hogy vállalni tudják ezt a távot. Tudok örülni a nehézségeknek is, esőnek, sárnak, ezek a megpróbáltatások, amelyeket tényleg nehéz elviselni, lelkileg mégis emelnek minket.

Nagyon sokat jelentettek nekem Barsi Balázs atya sokszor megrendítő prédikációi. Volt, hogy csalódot is voltam, ha nem ő prédikált a búcsúi szentmisén. Aztán rájöttem, hogy más is lehet búcsúi ajándék. Ha egészségben együtt megérkezünk, azért is lehet hálát adni az

Úristennek!

Templomunk

Szent Jeromos-freskó

Templomunk főhajója három boltszakaszra oszlik, amelyek közül a nyugati (karzat előtti) szakasz sarokmezőiben a négy nyugati egyházatya ábrázolásai láthatók. Közülük most talán a legismertebbet, Szent Jeromot mutatjuk be, akinek ünnepét szeptember 30-án ünnepli a római katolikus egyház.

Jeromos különösen közel állhat a szívünkhöz, hiszen valószínűleg a régi Zala megyében született, és fő műve a Vulgataként (vulgata= elterjedt) ismert Szentírásfordítás, pontosabban inkább javítás és szerkesztés, amelyet az 1546-os tridenti zsinat autentikus Biblia-szöveggé nyilvánított. Ezt fordították a különböző élő nyelvekre, és ettől kezdve a Vulgata volt a hivatalosan használt Szentírás egészen 1904-ig, amikor X. Szent Pius pápa a bencés rendet bízta meg a Vulgata kritikai kiadásának elkészítésével (Neovulgata). A 20. század folyamán, különösen a II. Vatikáni Zsinat után a legtöbb nyelven elkészült az eredeti iratokkal összevetett új, kritikai fordítás és kommentár a Bibliához.

Jeromot általában kétféleképpen ábrázolták: mint bűnbánó remetét koponyával, meglehetősen hiányos öltözkémben, vagy tudósként, könyvvel, íróttal, bíborosi kalappal, de mindig idős emberként. A mi freskónkon is a hatalmas Bibliával a kezében látható, mellette az ikonikus oroszlán, amelynek mancsából a legenda szerint kiszedte a tüskét. Nem bíborosi kalap, hanem püspöksüveg (mitra) és kettős kereszt jelzi egyházdoktori méltóságát. A ruházatát képező mozgalmas drapériával a barokk korban a tiszteletre méltó embereket, tudósokat ábrázolták.

Szent Jeromos egyházdoktor

Eredeti latin neve Sophronius Eusebius Hieronymus talán szent ligetet, más etimológia szerint szent törvény jelentett. Ligetnek nevezik arról a ligetről, ahol egy ideig élt, és törvénynek a szerzetesi fegyelem miatt, amire a szerzeteseket nevelte, vagy mivel a Szent Törvényt magyarázta és fordította.

A 347 körül, a római birodalom Dalmatia provinciájában, a pannoniai határ közelében született nemesemberként Strido városában, melynek pontos helye ma is vitatott. (Talán azonos a Csáktornya melletti Stidóvárall.)

Még ifjan Rómába ment, ahol nem vetette meg a nagyváros által kínált szórakozási lehetőségeket sem, de számára Róma mindig a vértanúk városa maradt, rendszeresen látogatta a katakombákat is.: Tanulmányainak befejezése után 366-ban Liberius pápa keresztelte meg, majd szerzetesi és papi közösségekhez csatlakozott. Ekkor kezdett foglalkozni

Szent Jeromos - egyházdoktor

a Szentírással, ez indította arra, hogy fölkeresse keleten a pusztai kolostorokat, majd a szíriai remeteket. Könyvtárát egész életében mindenhová, még pusztai barlangjába is magával vitte. A Szentírás mellett a lat. és gör. klasszikusokat olvasta. Ehhez képest durvának, faragatlannak érezte a próféták nyelvét.

378 táján visszatért Antiokhiába, ahol pappá szentelték, és itt vezette be Apollinaris a bibliai egzegézisbe. Ezután Konstantinápolyban olyan tudósok tanítják, mint Nazianzoszi Gergely és Nüsszai Gergely teológusok. Itt kezdett el bibliai témájú műveket fordítani.

382-ben a római szinódusra kísérte az antiókhiai püspököt. Itt figyelt fel rá Damasus pápa, aki maga mellé vette titkárnak. A később szentté avatott, nagyformátumú pápa volt az, aki véglegesítette Róma elsőségét a püspöki székhelyek között, megerősítette a latin nyelv használatát az egyházban és egységesítette az addig teljesen egyéni módon végzett liturgia szövegeit. Ennek értelmében bízta meg Jeromot először az evangéliumok, majd az egész Szentírás latin fordításának (az ún. Vetus Latina) átdolgozásával, javításával. Ennek a 20 éves munkának az eredménye a Vulgata. Ezenkívül egész évre meghatározta a liturgikus szövegek rendjét, s az ő instrukciója alapján imádkozzák a zsoltárok befejezéseként a Dicsőség-et.

Püspöki katekézések
a jubileumi szentévben

2025. május 22. csütörtök:

Szombathely:
Sarlós Boldogasszony székesegyház
19.00 óra
Dr. Székely János megyéspüspök

Zalaegerszeg:
Szent Mária Magdolna plébániatemplom
18.00 óra
Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök

2025. október 16. csütörtök:

Szombathely:
Sarlós Boldogasszony székesegyház
18.00 óra
Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök

Zalaegerszeg:
Szent Mária Magdolna plébániatemplom
18.00 óra
Dr. Székely János megyéspüspök

Szentmise, katekézis majd rövid szentségimádás

SZEMÉLYESEN KÍSÉRT
SZENTIGNÁCI LELKIGYAKORLAT
a Martineum Felnőttképző Akadémián
2025. október 22. (szerda) 18.00 - 26. (vasárnap) 10.00

A hangsúly a szemlélődésen, a csenden és a személyes kíséresen van, mely segít az önmagunkra találásban és az Isten felé fordulásban.

Kedvezményes részvételi díj szállással és étkezéssel:
65.000,- Ft
(szükség esetén támogatás kérhető)
Jelentkezési határidő:
október 10.

Martineum Felnőttképző Akadémia
9700 Szombathely, Karmelita u. 1.
markovits@martineum.hu; www.martineum.hu

PÁL KURZUS
ÉS VÁROSMISSZIÓ
ZALAEGERSZEG
2025. október 22-29.

„Hirdessétek az evangéliumot!” (Mk 16,15)
– ez JÉZUS felhívása hozzánk.
– Van bátorságod hozzá?
– Nincs... :(
De ez nem akadály!
Itt megtapasztalod, hogy a bátorságot a Szentlélek adja!

A PÁL kurzuson pontosan ezt tanuljuk és gyakoroljuk:

- Jézusról beszélni
- tanúságot tenni hitünkéről
- megszólítani az embereket
- beszélgetni velük hitről, Istenről
- segíteni nekik megismerni az Atyát, Jézust, Szentlelket
- megtérésre vezetni őket
- mai ember nyelvén hirdetni az örömhírt egyszóval: **EVANGELIZÁLNI!**

Ez egy nagyon erős kurzus, ahol Isten valóban cselekszik benned és másokban, minden nap!

Miből áll?
+ **erőteljes lelki tapasztalatokból:** Isten megszólít és formál téged
+ **tanulásból:** megismered az evangélium-hirdetés bibliai lényegét, a kérügmát Jézustól az apostolokon át a mai emberhez szóló üzenetig
+ **evangelizációs gyakorlatokból:** különféle missziós helyzeteket gyakorolunk a személyes beszélgetéstől a szervezett programokig
+ **kreativitásból:** felfedezzük, hogy Isten mit tud kihozni belőlünk
+ **élő evangelizációból:** a kurzus minden napján akcióba indulunk az örömhírről, ténylegesen evangelizálunk!

Az evangelizációs tapasztalat segít neked felfedezni annak örömet és erejét, amire Jézus hív: **Hirdesd az evangéliumot!**

Gyere, ez egy Szentlelkes kurzus lesz! Ez a kurzus megváltoztat!

Figyelem!

A kurzus – ahogy az evangelizátor élete – nem a kényelemről szól...

Kurzusigazgató

Joanovits Róbert

Koordinátor

Szent András Evangelizációs Iskola budapesti Titkarsága
@ titkarsag@ujevangelizacio.hu
+36 30 413 5685

További szolgáltatók

A Szent András Evangelizációs Iskola szolgáltatói

Időpont

2025. október 22-29.

Kezdes szerdán 17 órakor, befejezés követke szerdán 17 órakor.

Helyszín

Szent Család Óvoda
(8900 Zalaegerszeg, Czobor Mátvás u. 1.)

Szállás

A kurzus bejárás, de igény esetén több szállásmegoldás közül lehet választani: óvoda tornatermében (matracokon), befe-gadó családoknál, kollégiumban, Ifjúsági házban, illetve panzióban.

Részvételi díj

45 000 Ft, amit a kurzus kezdetekor a helyszínen, regisztrációnál **készpénzben** kérünk fizetni. Ez magában foglalja az étkezéseket és a technikai költségeket. (A szállás díja külön költség.)

A kedvezményes részvételi díj több szervezet és magánszemély nagyvonalú támogatásának köszönhető.

Ha anyagi gondod van, jelezd, pénzhány miatt ne maradjon senki távol!

Jelentkezés

Jelentkezni a kitöltött és aláírt jelentkezési lap leadásával lehet:
– @ E-mailben a koordinátor címére küldve a beszkenelt vagy lefényképezett jelentkezési lapot.
– ☐ Leggyorsabban a honlapon:
<http://szentandras.ujevangelizacio.hu>

Jelentkezési lap a honlapról tölthető le.

📌 **Jelentkezz időben!** A kurzust 20 főtől rendezzük meg és max. 30 főt fogadunk.

📞 **Kérjük, hogy telefonszámot vagy e-mail címet mindenképpen adj meg, hogy visszajelzést tudjunk adni.** Ha jelentkez-tél, de valami miatt mégsem tudsz részt venni, kérünk, időben jelezz!

📍 **Csak akkor jelentkezz, ha a kurzuson végig jelen tudsz maradni.**

Jelentkezési határidő

2025. október 12., vasárnap 12:00

Mit hozz magaddal?

Szentírást, jegyzetfüzetet és bátorságot.

További információ

Iktatószám: HU-25-14

Városmissziós zarándoklat 2025. szeptember 13.

Bibliafordításán túl a keresztény erkölcsi életről szóló tanításairól volt ismert. Keresett lelki vezető volt, gyakran a nők életére összpontosított, és meghatározta, hogyan élje az életét egy Jézusnak magát átadó nő. Ez abból adódott, hogy szoros kapcsolatai voltak több nemes és képzett női aszkétával (pl. Szt. Paula), akik jómódú családból származtak. Kíméletlen élel nyilatkozott viszont az elvilágiasodott római papságról, mely hamarosan szembefordult vele, már csak azért is, mert a papság megszokta a Szentírás régi szövegeit, s idegenkedett az újtól.

384-re fejezte be a négy evangélium fordítását a legjobb görög szövegekből. Ekkor azonban, Damasus pápa váratlan halála utáni nehéz helyzetében testvérel együtt Palesztinába indult s Betlehemben telepedett le. Kolostort építtetett, s nemsokára utána mentek római ismerősei. Paula vagyánából több kolostor is épült nők számára, akiket Jeromos

megtanított a kéziratok másolására. A teljes Szentírás fordítását itt végezte el. Munkájának híre bejárta a keresztény világot, de nem mindenütt talált megértésre. Vállalkozását veszélyesnek vagy fölöslegesnek tartották. Nagyon gyorsan dolgozott, kommentárokat írt, szinte az egész világgal levelezett, tanácsokat adott, vitakozott, fenyegetett, vigasztalt. Utolsó éveiben látása megromlott, félig vakon diktálta leveleit.

A tanárok, tanulók, könyvtárosok, levéltárosok védőszentje, látásgyengülés ellen is kéri oltalmát. Betlehem közelében halt meg 420 körül. Holttestét (7. századi újratemetése óta) a Santa Maria Maggiore-bazilikában őrzik, ekkortól tartja a nyugati egyház szeptember 30-át Jeromos ünnepének

Marx Mari

Gyerekszáj

Szent Jeromos és az oroszlán

Egyszer estefelé Jeromos leült a szerzetes testvérekkel, hogy meghallgassa a szent olvasmányt, amikor váratlanul egy sántikáló oroszlán jött be a kolostorba. Ezt látván a többi testvérek elfutottak, míg Jeromos úgy fogadta az állatot, mint valami vendéget. Jeromos, akinek az oroszlán megmutatta sebesült lábát, összehívta a testvéreket, és meghagyta nekik, hogy mossák ki, és alaposan vizsgálják meg az állat sebéit. Ezt megtéve észrevették, hogy az oroszlán talpát tövises sértették fel; a szorgos ápolás következtében az oroszlán megerősödött, és minden vadságát levetkőzve, mint háziállat lakott közöttük.

Ekkor Jeromos látta, hogy nem annyira a lába meggyógyítására, mint inkább az ő hasznukra küldte az Úr az oroszlánt. A testvérek tanácsára azt a feladatot bízta rá, hogy a szamarat, amit azért tartottak, hogy a tűzifát hordja az erdőből, az oroszlán vezesse a legelőre, és odavezetve, ott őrizze. Így is lett. Miután az oroszlánra bízta a szamarat, a legelőre menet állandó útitársa, és amikor a mezőn legelészett, legbiztosabb oltalmazója volt, akár egy szorgos pásztor. Majd pedig, hogy ő is ehessen, és a szamár is elvégezhesse mindennapi munkáját, szokott időben mindig hazaballagott vele.

Egy alkalommal, amíg a szamár legelészett, az oroszlán mély álomba merült. Kalmárok jöttek arra tevéikkel, akik úgy látták, hogy a szamár egyedül van, s azon nyomban elhajtották. Mikor az oroszlán felébredt, és nem találta társát,

Colantonio: Szent Jeromos dolgozószobájában; oltárkép; 1445 körül; Capodimonte Nemzeti Múzeum

ordítva rohant fel-alá, de mivel így sem akadt rá, szomorúan ment a kolostor kapujához, de szégyenében nem mert a szokásos módon bemenni. A testvérek, mikor látták, hogy a szokottnál később, társa nélkül érkezett, azt gondolták, hogy az éhségtől úzve falta fel a szamarat, és nem akarták odaadni neki megszokott ételét, mondván: „Eredj és edd meg a szegény szamár maradékát, amit meghagytál magadnak, avval töltsd meg a bendődet.” Nem voltak egészen biztosak abban, hogy elkövette-e ezt a gonoszságot, ezért kimentek a legelő-

Albrecht Dürer: Szent Jeromos a cellájában; rézmetszet; 1514

re, hátha találnak valami bizonyítékot, de semmit sem leltek.

Jelentették a dolgot Jeromosnak. Parancsára a szamár munkáját az oroszlánra rótták, és az ő hátára rakták az összeszedett fát. Az oroszlán ezt türelemmel viselte, majd egy napon, munkája végeztével kiment a mezőre, fel-alá futkosva meg akarta tudni, hogy mi történt a társával. És íme:

messziről észrevette, hogy kereskedők közelednek megrakott tevékkel, és egy szamár baktat előttük. Az volt ugyanis arrafelé a szokás, hogy valahányszor hosszabb útra indulnak a tevékkel, legelől egy szamár ment nyakában kötéllel, hogy a tevék egy sorban haladjanak. Mikor az oroszlán felismerte a szamarat, hatalmas ordítással rájuk vetette magát, és valamennyiüket megfutamította. Szörnyen ordítva, farkával a földet csapkodta, és a megrémült tevéket arra kényszerítette, hogy előre menjenek málhájukkal együtt a kolostorhoz. Amikor ezt a testvérek meglátták, és hírül adták Jeromosnak, ő azt mondta: „Drága testvérek, mossátok meg vendégeink lábát, adjatok nekik enni és várjátok meg az Úr akaratát.” Ekkor az oroszlán, ahogy ezelőtt szokott, vidáman futkosni kezdett a kolostorban, és minden egyes barátnak nyomába eredt és farkát csóválva mintegy bocsánatot kért bűnéért, amelyet pedig el sem követett.

Jeromos a jövődőt látva, így szólt a testvérekhez: „Menjete, testvéreim, készítsétek elő, amire szüksége lesz érkező vendégeinknek.” Még be sem fejezte szavait, amikor egy hírnök jött jelentve, hogy vendégek állnak a kapu előtt, akik az apátot szeretnék látni. Mikor odament hozzájuk, azok nyomban a lába elé borultak bocsánatot kérve vétkükért. Jeromos jóindulatúan fölsegítette őket, és meghagyta, hogy vegyék magukhoz, ami az övék, és ne bitorolják, ami a másé. Azok pedig kérlelték Szent Jeromost, hogy áldja meg őket, és fogadja el a náluk lévő olaj felét. Nehezen egyezett bele, de végül hosszas unszólásra megengedte, hogy a testvérek elfogadják az olajat. Megígérték azt is, hogy minden évben ugyanennyi olajat adnak a testvéreknek, és ezt örökösüknek is meghagyják.

Jacobus de Voragine: Legenda aurea; ford: Grüll Tibor
<http://mek.niif.hu/04600/04626/html/legenda0092.html>
 (2025.09.14.)

Naptár

Szent Mihály – szeptember 29.

A középkorban a Mihály név volt az egyik legnépszerűbb név hazánkban, rengeteg a parocíniuma (neki szentelt templom) és ebből származó falunév, ami nem meglepő, hiszen a nevet viselő Szent Mihály arkangyal a Biblia szerint hatalmas erejével letaszítja a mennyből az Istennek ellenszegülő angyalokat, akik ettől kezdve a földön garázdálkodnak. (Jel 12,7-12). A Mihály névnap május 8-án is szerepel a naptárban, de a fő névnap szeptember 29.

A Mihály bibliai eredetű férfinév. A héber Mi ka él szóból származik, jelentése magyarul Ki olyan, mint az Isten?

Már az ókeresztények is az utolsó ítélet angyalának tartották, aki mérleggel a kezében méri meg a lelkeket. Így szerepel a Dies irae kezdetű középkori himnuszban is, amelyet – a végső ítélet „leírásaként” – a halottakért mondott misékben énekelnek. Bár nevét nem említi, Szent Pál is így hivatkozik rá (1Tes 4,16), amikor az elhunytak sorsáról ír, vagy Júdás apostol levele szintén az elhunytak megítélése kapcsán. (Júd 1,9)

Szent Mihály - Sacra di San Michele

Az egyházi ünnep a 6. század óta szeptember 29. az arkangyal megjelenésének, a sárkány (Jel 7,12), azaz a Sátán feletti győzelem napja.

Mihály egyébként a judaizmus és az iszlám arkangyala is. Nevét már a Kr. e. 3. és 2. században született zsidó írókban is megtaláljuk: Mihály az angyalok és arkangyalok vezetője. A kereszténység is a zsidó hagyományt vette át, az ortodox hagyomány hasonlóképpen tiszteli: az Isten ellen fellázadó Lucifert lándzsájával átszurta, majd a Földre taszította. Ábrázolásai többnyire ezt a jelenetet követik: középkori páncélzatban jelenik meg, amint a lába alatt fekvő ördögöt lándzsával készül átdöfni. Az újabb korokban karddal-pajzzsal is ábrázolják, mint a gonosz elleni harc vezérért. Így jelenik meg a Mária Magdolna templom külső homlokzati timpanonjának legfelső szoborfülkéjében is, amint a JHVH nevével jegyzett pajzsot tartva pallosával lesújt a lábai alatt fekvő Sátánra.

A bizánci művészetből átvett attribútum a gömb is, amellyel az arkangyalokat ábrázolták, ez azonban inkább a festészetre volt jellemző, nálunk kevés példa van rá.

Szent Mihály kegyhelyek

Május 8-a (az egyetemes egyházban már kikopott ünnep) a Monte Garganó-i Szt Mihály-jelenések ünnepe. Ez egy, a 490-es években történt jelenéssorozatra való emlékezés, amelynek kapcsán a hegyben lévő barlangból egy „nem emberkéz által épített kápolna” lett. A Gargano-hegység az olasz „csizma” sarkantyúján található mészkőhegység, melynek legmagasabb pontján áll egy kora-középkori szentély, egyike a számos Szent Mihály kegyhelyeknek. A kis szentélyt azóta – természetesen – hatalmas bazilika veszi körül, és fedi el az eredeti kápolnát. Ez a hely egyike annak a hét kegyhelynek (Írországtól Francia- és Olaszországon át Izraelig egyenes vonal mentén létesült monastorok az arkangyal tiszteletére), amelyek Szent Mihály kardja néven ismertek Európában.

Szent Mihály napját kiemelkedő jeles napként tartották számon. Az állattartók a gazdasági év fordulójaként tekintettek rá, és Szent György-napkor legelőre hajtott állatokat ilyenkor terelték vissza. A pásztorok számvetésének és szegődtetésének ideje is Szent Mihály napja volt.

A népi hiedelmek szerint Mihály-nap után már nem nő a fű, és számos más, főként időjárással kapcsolatos szólás-mondás kapcsolódik e jeles ünnephez. Pl.: „Aki Szent Mihály napján gatyába öltözik (más variáció szerint szalmakalapban jár), attól nem kell tanácsot kérni.” Ezek a szólások arra utalnak, hogy szeptember vége már az igazi ősz kezdete, fordul az időjárás. Ezek – mint általában az időjárással kapcsolatos népi megfigyelések – amelyeket előszeretettel idézgettek a „régiegyre”, mára sajnos aktualitásukat veszítették a klíma jelentős változása miatt. Ugyanígy a mezőgazdasági munkák kezdetére vagy, mint jelen esetben, befejezésére vonatkozó utalások is. Ilyenkor volt a szüret és a kukoricatöréssel befejeződött az évi termés betakarítása. Jöhetett tehát a „kiszűrésnap” nevezett időszak egészen Katalin-napig, amikor a lakodalmakat tarthatták. Ezután általában az év bőjtös szakasza (advent) következett, mint az igazi farsang utána nagybőjt.

Mihály napja tiltó nap is volt egyben, ezen a napon a nőknek tilos volt mosniuk, mivel úgy hitték, hogy kisebesedik a kezük. Nem véletlenül, hiszen ilyenkor már hideg volt a patakok vize, amelyekben a vászonruhát mosták, jó volt azt a korábbi, melegebb időben elvégezni.

Szent Mihály napjáig általában már elmentek a fecskék is, ha nem, az melegebb időt jósolt karácsonyig – vagy bejött, vagy sem.

Marx Mari

Szent Mihály arkangyal szobra a Mária Magdolna templom homlokzatán
Kostyál László fotója

Jubiláns házassági évforduló 65.

Szeles János és kedves felsége Szeles Jánosné sz: Sipos Anna, 65 évvel ezelőtt 1960. július 7-én fogadtak örök hűséget egymásnak Kaposváron a Szent Imre templomban. Közös életük Zalaegerszegen folytatódott. A hosszú évtizedek alatt őket is próbára tette a nagybetűs „É L E T”.

Istenbe vetett hittel, egymás iránti tisztelettel, szeretettel küzdötték le a mindennapok nehézségeit. Az együtt töltött közös éveket megköszönve, hálát adva a Jóistennek 2025. június 21-én részt vettek Szombathelyen, a már hagyományossá vált „Jubiláns házások” hálaadó szentmiséjén, amit Dr. Székely János megyéspüspök

mutatott be, köszöntve az ünnepeltek a Székesegyházban. A házaspárt az ünnepi szentmisére elkísérte fiuk Miklós és felesége Katalin. A jeles évforduló alkalmából a Szent Anna cursillo csoport, melynek Anna a is tagja, összejövele során köszöntötte a házaspárt. A költő Ady Endre gyönyörű versének (Őrizem a szemedet) néhány sorát idézve

Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked
De a kezedet fogom,
Őrizem a szemedet.

kívántak erőt-egészséget, türelmet, kitartást, szeretetet, a Jóisten áldását, és a Szűzanya anyai szeretetét kérve életükre, az előttük álló szép, tartalmas évekre.

Bangó Józsefné, Szent Anna cursillo csoport

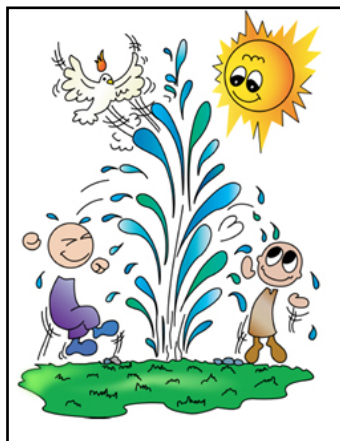
Beszámoló-k-hírek

Pál-kurzus lesz Zalaegerszegen

„A misszió küldetést jelent. Küldetést arra, hogy a szeretet örömhírét éljük és sugározzuk mások felé is. Sokan vannak körülöttünk, akik keresik az életük igazi értelmét, azt a belső békét, amit csak a Teremtőjükkel való találkozás adhat meg nekik.” – olvashatjuk dr. Székely János püspök atya Missziós levelében.

Ha körülnézünk szűkebb és tágabb környezetünkben könnyen észrevehetjük, hogy hányan és hányféle módon próbálják megtalálni a békét, melyről talán még nem is tudják, hogy létezik (Jn 14, 27), és keresik az örömet, csak éppen rossz helyen (Jn 15, 11).

„Aki csak egy kicsit is átélte a Krisztusban való élet örömeit, annak a számára természetes lesz, hogy mindazoknak, akiket szeret, ezt a nagy kincset továbbadja. A misszió túlcorduló szívből

fakad. Így hirdette boldogan és nagy tüsszel Szent Pál apostol az örömhírt, és azután szentek és szerzetesrendek sokasága, világi apostolok, édesapák és édesanyák adták tovább a hit kincsét a szeretteiknek, az arra szomszjas embereknek ... A Missziós Parancs mindannyiunknak szól.” (Missziós levél részlet)

Gyerekek és fiatalok hívják meg a barátaikat hittanra, imatáborba, ifjúsági közösségbe! Bátran beszéljenek nekik a hitük örömeiről! Felnőttek tegyenek tanúságot a hitükről a munkahelyükön, baráti körben! – szól a felszólítás az Egyházmegye Pasztorális tervében, csak éppen azzal vagyunk gondban, hogy ezt hogyan tegyünk ...

A Szent András Evangelizációs Iskola Pál-kurzusa ebben szeretne segítséget nyújtani egy teljes héten keresztül: megélni a Krisztussal való találkozást és tanulni, alkalmazni azt, hogy hogyan lehet, hogyan érdemes a hitünket átadni, közvetíteni másoknak is.

„Hívják el ismerőseiket Szentmisére, vagy egy-egy lelki gyakorlatra, zarándoklatra, cursillóra, Szentlélek Szemináriumra, a Szent András iskola kurzusaira!” – folytatódik az előbb idézett felszólítás.

Ennek eleget téve hívjuk a testvéreket, hívunk benneteket, akik már megtapasztaltátok Isten szeretetét, hogy – a Város-

misszió keretében – gyertek megtanulni azt, hogy ezt hogyan tudjuk továbbadni! Várjuk jelentkezésedet a kurzusra, ha már voltál Új élet Krisztusban kurzuson. Ha pedig még nem voltál „Új élet”-en, akkor a következőn ott a helyed!

A kurzus a plébániák összefogásával valósul meg, ehhez kapcsolódóan szeretettel várjuk azok jelentkezését is, akik:

- szívesen befogadnának éjszakára távolabbról érkezőket, hiszen: „Aki befogad titeket, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.” (Mt 10,40)
- örömmel segítenek a résztvevőknek egy-egy vacsora előkészítésében tállalásában (elsősorban közösségeket, csoportokat) az Iskola tagjainak közreműködésével: „És aki inni ad akár csak egy pohár friss vizet is egynek e legkisebbek közül, mert a tanítványom, bizony, mondom nektek: nem veszíti el jutalmát.” (Jn 10, 42)

- szívesen készítenek süteményt a Pál-kurzus során a missziós alkalmakra,
- anyagilag támogatnák a missziót, és ...
- részt vennének a kurzus alatti Szentségimádáson a Kálvárián!

A kurzusról további információ a Szent András Evangelizációs Iskola honlapján található, és információkért A HAZA • FELÉD Facebook oldalát is érdemes figyelni.

A felajánlásokat a petohazi.attila@hortum.hu címen, illetve a 30/3259680 (Petőházi Attila) telefonon lehet jelezni.

Pál-kurzus ismertető és jelentkezés

HAZA • FELÉD

Jubileumi Ifjúsági Találkozó 2025

Hálás vagyok Istennek, hogy részt vehettem a 2025-ös Jubileumi Ifjúsági Találkozón, amely során számtalan él-ménnyel és kegyelemmel gazdagodtam. Ez az alkalom különösen nagy ajándék és lelki feltöltődés volt számomra, hiszen a jubileumi szentév rendkívüli esemény, amelyet 25 évente hirdet meg az Egyház, hogy a hívek közösen ünnepeljék Isten irgalmát, megerősítsék hitüket, és a kiengesztelődés, a megbocsátás, valamint a testvéri szeretet szellemében törekedjenek az éltszentségre. A 2025-ös jubileum mottója, „Remény zárandokai”, arra hív bennünket, hogy életünkkel és tanúságtételünkkel reményt vigyünk a világba, és megerősödjünk Krisztushoz való hűségünkben. A jubileumi kapuk átlépése, a közös imádság és a szent helyek felkeresése mind annak jelei, hogy Isten kegyelme ma is él és működik az Egyházban, és hogy mi, fiatalok is meghívást kaptunk ennek továbbadására.

A találkozóra a szombathelyi egyházmegye katolikus közösségével, Rákos József atya vezetésével zárandokolhattam el. Jó volt találkozni annyi hozzám hasonló gondolkodású, azonos értékrendű keresztény fiatallal, akikkel együtt dicsőíthettük az Urat és tehattünk tanúságot a hitünkről. Utunk már az umbriai előtalálkozón is mély nyomot hagyott bennem: bejártunk sok szent helyet, köztük Assisit is, ahol ellátogattunk az Angyalos Boldogasszony templomba, beléptünk a Portiuncula-kápolnába, valamint felkerestük a Szent Ferenc- és Szent Klára-bazilikákat. Külön öröm volt számomra, hogy imádkozhattam Boldog Carlo Acutis sírjánál, és ilyen közel érezhettem magam egy fiatal szent-

hez, aki életével és példájával ma is sokakat vezet Istenhez. Ahogy ránéztem, szinte átjött az arcáról az a mély nyugalom és béke, amely egész életét áthatotta, s amely arra hív, hogy mi is Istenre szegezzük tekintetünket. Megérintett az a tudat, hogy mindössze 15 évesen tért haza az Úrhoz, mégis beteljesedett az élete, mert a halál nem lezárás, hanem életünk célja felé vezető kapu: az örök boldogság felé, ahová Isten végül mindannyiunkat hazavár, hiszen e földön csak zárandokok vagyunk.

Amikor megérkeztünk Rómába, az örök városba, azonnal magával ragadott annak ünnepi, mégis mélyen imádságos légköre. Mindenhol keresztény fiatalok énekeltek és dicsőítették Istent, mintha az egész város egyetlen lélekként emelkedett volna az Úr felé. A következő napokban felfedeztük Róma történelmi kincseit, és betértünk számos csodálatos bazilikába és templomba, köztük a Szent Péter-bazilikába is, amelynek meglátogatása felejthetetlen és mélyen megindító élmény volt számomra. Ahogy átléptem a hatalmas bronzkapun, egyszerre éreztem a hely történelmi és lelki súlyát: itt nyugszik Szent Péter apostol, Krisztus egyik legközelebbi tanítványa és az Egyház első pápája. A főhajó lenyűgöző méretei, a Michelangelo által tervezett kupola magassága, a Bernini-féle baldachin és a díszes mozaikok mind az Isten dicsőségét hirdették. A Szent Péter térre kilépve, ahogy körbenéztem, arra gondoltam: itt dobog az egész katolikus világ szíve, és milyen nagy kegyelem, hogy én is részese lehetek ennek az élő közösségnek.

Nem maradhatott ki a látogatásunkból a Colosseum sem,

amely nemcsak az ókori Róma egyik legimpozánsabb építménye, hanem a keresztény vértanúk emlékhelye is. Ezen a helyen sok testvérünk adta életét Krisztusért, hűségük és bátorságuk pedig ma is példaként áll előttünk. Emlékezetes volt számomra az is, amikor a Szent Pál-bazilikában részt vettünk Fábry Kornél püspök atya celebrálásával egy magyar szentmisén, majd szentáldozás után átléptük a szent kaput. A kapu az üdvösségre vezető utat jelképezi, amelyet Jézus nyitott meg az emberiség számára.

A találkozó egyik legmeghatóbb pillanata a Tor Vergatán tartott virrasztás és szentségimádás volt a Szentatyával, ahol több mint egy millióan egy szívvel imádkoztunk a világ békéjéért és a fiatalok jövőjéért. A virrasztás után a szabad ég

alatt aludtunk, és reggel arra ébredtünk, hogy egy szivárvány ível át az égen — mintha maga az Úr mosolygott volna ránk. Másnap ugyanitt került sor a jubileumi szentmisére is, amely életem egyik legnagyobb és legfelemelőbb liturgikus élménye volt. Még soha nem láttam ilyen hatalmas közösséget, akikkel együtt ünnepeltük az Eucharisziát: a világ minden tájáról érkezett fiatalok, papok, szerzetesek és püspökök egyetlen nagy családként vettek részt ezen a szent eseményen, a Szentatya vezetésével.

Ez a zárandoklat nemcsak egy felejthetetlen élmény volt, hanem egy életre szóló meghívás arra, hogy Krisztus fényét vigyem haza, és osszam meg másokkal is.

Kovács Kristóf

Anyakönyvi hírek

2025. júniustól-szeptemberig

Keresztelés

Balogh Teho	Horváth Alina Mária
Dancs Valter	Bakó Dorka Panna
Martins Leo	Lakatos Ruben Raul
Hajba Elena	Péntek Ajna Rita
Vas Marcell	Tóth Olivér
Dömötör Lia Norina	Elmont Tamás
Tóth Luca	Varga Viktória
Stárics Bíbor	Stevenson Maeve Olivia
Horváth Lizett Angelika	Dal Sztella Lina
Prinda Viktor Axel	Nemes Benita
Oroszlán Panna	Dezső Eliza
Kovács Benedek	Gulyás Róza
Bedők Mendel	Segesdi Marcell
Horváth Ádám	
Kasó-Visi Liam Antal	

***Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!***

Házasságkötés

Molnár Tamás Ferenc és dr. Párkányi Boglár Anna
Godinek Márton és dr. Dominkó Bernadett
dr. Szabó Krisztián és Baboth Anna
Kultsár Patrik és Odonics Alexandra
Titkovics Ferenc és Rákos Ramóna
Németh Ferenc és Milics Mónika
Varga Ádám és dr. Miszory Erika Viktória
Szittnyai Dániel és Merth Fanni

Jókívánásainkat fejezzük ki a pároknak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Temetés

Bércesné dr. Novák Ágnes (1955)
Horváth István József (1950)
Lenk László (1944)
özv. Salamon Antalné sz. Böle Irén ((1932)
Aradváry György (1944)
dr. Kerkai István Alajosné sz. Stiger Magdolna (1934)
özv. Szabó Józsefné sz. Králl Teréz (1929)
Tóth József (1948)
Guerra Gusztáv (1938)
Szabó Árpád (1950)
Kalányos Zoltán (1967)
özv. Perlaki Istvánné sz. Németh Irma (1933)
özv. Tánzos Ferencné sz. Tóth Mária (1939)
Fekete Zoltán (1939)
Berzsenyi Ferenc (1934)
özv. Györffy Gyuláné sz. Csécsenyi Erzsébet (1938)
özv. Erős Istvánné sz. Magyar Zsuzsanna
Takács Imréné sz. Borsos Judit (1957)
Tánzos Sándorné sz. Novák Rozália Magdolna (1943)
Forgács Ferenc (1961)
Tóth István (1929)
dr. Farkas János (1958)
Kovács László (1945)
Habi József (1940)
Völler Gyula (1938)
Nagy Ferenc (1950)
Pecsics István András (1950)
Kandó Imréné sz. Szalay Mária (1953)
Szilágyi Linda (1981)
Kovács Sándorné sz. Horváth Julianna (1948)
Polgár Ferenc (1947)
Bagladi Lászlóné sz. Szabó Ildikó Mária (1953)
özv. Szijártó Endréné sz. Ribjanszky Mária (1935)
Buzály János Ferenc (1950)
özv. Berzsenyi Ferencné sz. Takács Margit (1933)
Baldauf István (1935)
Györéné Pécsi Ágnes Mária (1950)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Beszámoló-k hírek

Mindenkinek legyen születésnapja!

2025. szeptember 13-án az életvédelem mellett elkötelezett kis csapat indult Zalaegerszegről és Szombathelyről Budapestre, a Mindenki Születésnapja rendezvényre az egyházmegye szervezésében. A közös sétára a Magyar Tudományos Akadémia székháza előtt gyülekeztek a résztvevők, ahonnan magyar és angol nyelvű transzparenszekkel vonultunk a Lánchídon áthaladva a Várkert Bazár előtt elhaladva egészen a Tabánig. Dr. Székely János püspök atya is részt vett a délutánon Búcsúszentlászló és Pusztina között „félúton”, és a menet élére állt. A mosolyok, a vidám zenék, az ötletes és gondolatébresztő transzparenszek, a vidám színek felhívták a járókelők figyelmét az életvédő közösségre, amelynek a tagjai között minden korosztály megtalálható volt. Az időst, a fiatal, gyermeket, a Down-kórost, a sérültet, az erőtől duzzadót, a félénket, a bátrát, a mozgalomba sok évtizede és frissen bekapcsolódóakat, a férfiakat és nőket összekötötte a szeretet, a tudat és a hit, hogy a legértékesebb dolog, az élet mellett állnak ki az ország közepén.

A Tabán zöld domboldalán köszöntöket, beszédeket, énekeket és tanúságtételeket hallgathattunk, meglátogathattuk a 40 Nap az Életért, a CitizenGo és az Együtt az Életért Egyesület sátrait. A felszólalók kiemelték, hogy az életvédők a hétköznapokban sok szomorú sorssal, nehézséggel, és a médiában számukra nehezen feldolgozható hírekkel találkoznak. Kiállnak, imádkoznak, tanácsot adnak, kampányolnak, de kell egy nap az évben, amikor önfeledten ünnepelhetik szolgálatukat és az életet. Így ezen a délutánon nem az imádságé volt a főszerep, hanem a találkozásoké, beszélgetéseké, kikapcsolódásé és persze az elmaradhatatlan tortaszeleteké. Mindenki Születésnapja 2026-ban is lesz, szeptember 12-én Budapesten, és talán egy nap majd az egyházmegyénkben is meg tud valósulni ez az esemény...

S. Ivancsics Evelin és Sipos János

2025. szeptember 24. - november 2.

40 NAP AZ ÉLETÉRT

Ima, böjt, békés jelenlét Zalaegerszegen

Helyszín (új!): Zala Vármegyei Szent Rafael Kórházzal szemben a Baross ligetben (Zrínyi u.)

Időpontok: 2025. szeptember 24. szerda 17:30 -19:00 óra

2025. október 3. pénteken 16:00 órától életvédelmi imaóra a Mária Magdolna templomban az elsőpénteki szentségimádás keretében

2025. október 10. péntek 16:00-18:00 óra

2025. október 15. szerda 17:30-19:00 óra

2025. október 29. szerda 17:30-19:00 óra

2025. november 2. vasárnap 14:30-16:00 óra

„Íme, a gyermek örökség az Úrtól,
a méh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127,3)

Az ÉLET értékes! Állítsuk meg együtt a halál szellemiségét! Imádkozzunk!

Csatlakozzon Ön is ehhez a nemzetközi imaszolgálathoz!

A világ több mint 60 országában, több mint 1 millió önkéntessel, több mint 30 kampány eredményeként: több mint 25 250 baba megszülethetett, több mint 265 egészségügyi dolgozó megtért, több mint 155 abortuszközpont bezárt.

Jelentkezés és információ: 40napzalaegerszeg@gmail.com (dr. Sipos János, S. Ivancsics Evelin)

További info:

www.40napazeletertu.hu

Utódainkért, 40 napos imaszolgálat az életért

40napazeletertu

www.40daysforlife.com

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.